Prejudiciële vragen

1) Moet artikel 3, lid 2, onder a), van verordening (EG) nr. 261/2004 ([1]) (hierna: "luchtreizigersverordening") aldus worden uitgelegd dat de verordening van toepassing is op een passagier die online incheckt, maar zich niet bij de incheckbalie meldt op de in die bepaling aangegeven tijden?

2) Moet artikel 5 van de luchtreizigersverordening, gelezen in samenhang met artikel 7 daarvan, in het licht van het arrest Sturgeon e.a. ([2]), aldus worden uitgelegd dat, ingeval dat de luchtvaartmaatschappij die de vlucht uitvoert zich niet kan bevrijden van haar verplichting om compensatie te betalen als bedoeld in artikel 5, lid 3, van de luchtreizigersverordening, de passagier recht heeft op compensatie, wanneer

   — de vlucht op de eindbestemming een vertraging heeft van ten minste drie uur,

   — reeds vóór het boarden van de vlucht duidelijk was dat deze met een vertraging van ten minste drie uur op zijn eindbestemming zou aankomen, en

   — de passagier niet verschijnt bij het boarden van deze vlucht?

   Indien de tweede vraag bevestigend wordt beantwoord:

3) Geldt dit ook indien de passagier zonder medewerking van de luchtvaartmaatschappij die de vlucht uitvoert een andere vlucht boekt, waarmee hij slechts iets later aankomt op een andere luchthaven die dezelfde stad of regio bedient als de oorspronkelijk geboekte vlucht (artikel 8, lid 3, van de luchtreizigersverordening), dan hij volgens de planning op de eindbestemming zou zijn aangekomen met de oorspronkelijk geboekte vlucht?

   Indien de tweede vraag bevestigend wordt beantwoord:

4) Geldt dit ook indien de passagier op eigen verzoek door de luchtvaartmaatschappij die de vlucht uitvoert wordt omgeboekt naar een andere vlucht, waarmee hij weliswaar eerder dan met de vertraagde oorspronkelijk geboekte vlucht op zijn eindbestemming aankomt, maar toch later dan hij volgens de planning op de eindbestemming zou zijn aangekomen met de oorspronkelijk geboekte vlucht (waarbij de vlucht waarnaar de passagier is omgeboekt zelf geen "langdurige vertraging" heeft)?

([1]) Verordening (EG) nr. 261/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 11 februari 2004 tot vaststelling van gemeenschappelijke regels inzake compensatie en bijstand aan luchtreizigers bij instapweigering en annulering of langdurige vertraging van vluchten en tot intrekking van verordening (EEG) nr. 295/91 (PB 2004, L 46, blz. 1).

([2]) Arrest van 19 november 2009, C-402/07 en C-432/07, EU:C:2009:716.

Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Raad van State (Nederland) op 10 september 2021 — Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid, andere partijen: E.N., S.S. en J.Y.

(Zaak C-556/21)

(2021/C 471/35)

Procestaal: Nederlands

Verwijzende rechter

Raad van State

Partijen in het hoofdgeding

Verzoeker: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Andere partijen: E.N., S.S. en J.Y.

Prejudiciële vraag

Moeten de artikelen 27, derde lid, en 29, van verordening (EU) nr. 604/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een verzoek om internationale bescherming dat door een onderdaan van een derde land of een staatloze bij een van de lidstaten wordt ingediend (PB 2013, L 180 ([1])) aldus worden uitgelegd, dat zij zich er niet tegen verzetten dat, als het rechtssysteem van de lidstaat voor zaken als hier aan de orde een tweede aanleg kent, de hoger beroepsrechter, tijdens de behandeling van de zaak, op verzoek van de bevoegde autoriteit van de lidstaat een voorlopige voorziening treft die leidt tot opschorting van de overdrachtstermijn?

([1]) blz. 31